

In memoriam – Krešimir Samobor, dr. med. vet. (1935.-2016.)

Umro je gospodin Krešimir Samobor, doktor veterinarske medicine.

Rodio se 25. rujna 1935. godine u Varaždinskim Toplicama u uglednoj obitelji oca liječnika i majke učiteljice. Osnovnu školu završio je u Varaždinskim Toplicama, a srednjoškolsko obrazovanje dijelom u varaždinskoj gimnaziji, a dijelom u Zagrebu. Na Veterinarskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu diplomirao je 10. travnja 1962. godine. Republičkom sekretarijatu za poljoprivredu, prehrambenu industriju i šumarstvo pristupio je 15. prosinca 1971. godine i položio stručni ispit za položajno zvanje veterinarski inspektor.

Godine 1962., 15. travnja, primljen je na mjesto veterinara stažiste u Veterinarskoj stanici Varaždin, stožernoj ambulanti Biškupec. Stažiranja je razriješen

već u rujnu iste godine zbog odlaska na odsluženje vojne obveze.

Nakon odsluženja vojnog roka, 10. kolovoza 1963., vraća se u Veterinarsku stanicu Varaždin i zapošljava se na ponuđenom mu radnom mjestu *statističara*, do otvaranja radnog mjesta veterinara.

Dvije godine kasnije 1. siječnja 1965. dobiva radno mjesto veterinara u ambulanti Vidovec, područnoj ambulanti Veterinarske stanice Varaždin. Postavljen je na mjesto upravitelja ambulante koju će dužnost obavljati do 1. ožujka 1973. godine kada je premješten u Varaždin i postavljen na dužnost rukovoditelja Djelatnosti veterinarsko-poljoprivrednih apoteka. Istovremeno je imenovan zamjenikom direktora Veterinarske stanice Varaždin.

Organizacijskim preustrojem, osamdesetih godina prošlog stoljeća, Veterinarska stanica Varaždin postaje Organizacija udruženog rada u čijem sastavu je i Osnovna organizacija kooperanata ili OOK Stočar, čija je djelatnost stočarska proizvodnja. Krešimir Samobor postaje 21. siječnja 1981. zamjenikom direktora OOK Stočar Varaždin, a vršitelj dužnosti direktora od 31. siječnja 1985. godine.

S danom 1. srpnja 1985. godine imenovan je vršiteljem dužnosti predsjednika kolegijalnog poslovnog odbora RO Veterinarske stanice Varaždin, a 1. siječnja 1986. postaje predsjednik kolegijalnog poslovnog odbora.

Nakon novog organizacijskog preustroja RO Veterinarska stanica postaje društveno poduzeće, a Krešimir Samobor direktor društvenog poduzeća Veterinarska stanica Varaždin. Konačno nakon

pretvorbe u dioničko društvo biva imenovan predsjednikom Uprave Veterinarske stanice d.d. na kojoj će dužnost ostati do umirovljenja 5. ožujka 2001. godine. Upravo u privatizaciji i pretvorbi Krešimir je, po ne znam koji put pokazao koliko je velik i pošten kao čovjek. Iako mu se ukazala mogućnost da postane većinski vlasnik Veterinarske stanice Varaždin, nije to želio, vođen idejom kako ju on nije ni stvorio nego oni kojih više nema, i oni koji ju i danas grade. Po njegovoj zamisli vlasnici Stanice postali su svi zaposlenici, svi u dijelu koji mu je omogućio minuli rad.

Gospodin Samobor je bio veoma aktivan u strukovnim organizacijama. U više navrata bio je član Izvršnog odbora Društva veterinara i veterinarskih tehničara Hrvatske, član IO regionalnog DVIVT, član Izvršnog i koordinacijskog odbora Poslovnog udruženja veterinarskih stanica u više navrata, predsjednik IO Poslovne zajednice Veterinarskih stanica u dva četverogodišnja mandata, jedan od nositelja ideje za osnivanje Hrvatske veterinarske komore, predsjednik regionalne HVK varaždinsko-međimurske podružnice, član IO HVK od njezina osnivanja do umirovljenja, Član IO Zadružnog saveza ZO Varaždin, član IO Zadružnog saveza Hrvatske itd.

Bio je aktivan i u društveno-političkim organizacijama. U mandatu 1974.-1978. godine bio je zastupnik u Vijeću udruženog rada Hrvatskog sabora, član Društveno-političkog vijeća Skupštine grada Varaždina, zamjenik predsjednika Općine Varaždin.

Odlukom Presjedništva SFRJ za svoj predani rad odlikovan je Ordenom zasluga za narod sa srebrnom zvijezdom. Nagrađen je i nizom priznanja i diploma strukovnih i društveno političkih organizacija te grada Varaždina i Gospodarske komore ZO Varaždin.

Uz sve obveze Krešimir je bio odan obiteljski čovjek. Sa suprugom Vesnom, profesoricom njemačkog jezika, bogatom posebnom naravi odgojio je troje djece - Sandru doktoricu medicine, Gorana doktora veterinarske medicine i Velimira inženjera građevinarstva. Temelj obitelji bilo je poštenje pa su tako odgajali i djecu u poštenju i težnji k intelektualnom.

Rastanci s dragim prijateljima s kojima ste proveli gotovo pola životnog vijeka uvijek stižu prerano, bez obzira na životnu dob. Potpuno svjesni činjenice da u ovom surovom svijetu sve ima svoj početak i kraj, početke volimo, a rastanke teško prihvaćamo. U srcima svih koji su ga poštivali ostaje praznina. Gospođo Vesna, Sandra, Gorane, Velimire i ovim putem, svi mi Krešimirovi poklonici, želimo vam još jednom iskazati izraze naše najdublje sućuti.

Umro je 16. listopada 2016. u Varaždinu. Njegovo ime i njegov lik ostat će trajno zabilježeni u našim sjećanjima. Dragi Krešimire, spokoj tvojoj duši nek je vječni. Nek ti je lahka naša hrvatska gruda. Sahranjen je na Gradskom groblju u Varaždinu 19. listopada 2016.

Marijan SABOLIĆ